

РЕШЕНИЕ

№195

18.06.2020 год.

гр. Стара Загора

В ИМЕТО НА НАРОДА

Старозагорски административен съд, публично съдебно заседание на двадесет и осми май две хиляди и двадесета год., в състав

Председател: **ГАЛИНА ДИНКОВА**

Членове: **ДАРИНА ДРАГНЕВА**
МИХАИЛ РУСЕВ

при секретаря Пенка Маринова в присъствието на прокурора Маргарита Димитрова, като разгледа докладваното от Михаил Русев адм. дело №126 по описа за 2020 год, за да се произнесе, съобрази следното:

Производството е по Раздел III от Глава десета на АПК.

Образувано е по протест на Маргарита Димитрова, прокурор в Окръжна прокуратура гр. Стара Загора, с който се оспорват като незаконосъобразни разпоредбите на чл.32, ал.4; чл.41, ал.8 в частта „специализирани ремаркета за превоз на тежки или извънгабаритни товари“ и ал.9 в частта „специализирани ремаркета за превоз на тежки или извънгабаритни товари“, чл.52, ал.1, т.4 в частта „т.12 и т.13“ чл.63, ал.2 в частта „НВДТПП=ПГДТППхБМ/12, където НВДТПП е недължимо внесена част от данъка върху таксиметровия превоз на пътници за текущата година, ПГДТПП е платеният годишен данък върху таксиметров превоз на пътници за текущата година, БМ е броят на месеците от текущата година, следващи месеца на прекратяване на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници“ от Наредба за определянето на местните данъци на територията на Община Раднево, приета с Решение №84 от 28.02.2008 год., взето с протокол №84 на Общински съвет Раднево, с който протест се навеждат основания за противоречието им с нормативни актове от по – висока степен. Претендират се направените от Прокуратурата по делото разноски. В съдебно заседание протестът се поддържа от участващият прокурор, който счита, че същият е основателен и моли да бъде уважен.

Ответникът по жалбата – Общински съвет Раднево редовно призован, не изпраща представител и не изразява становище по подаденият протест.

Съдът, като обсъди доводите, изложени в подаденият протест и извърши проверка на законосъобразността на атакуваното решение, намира за установено следното:

С Решение №84 от 28.02.2008 год., взето с протокол №84 на Общински съвет Раднево е приел Наредба за определянето на местните данъци на територията на Община Раднево. В течение на годините същата изменяна многократно, като изменения са приемани през 2010 год., 2011 год.; 2013 год.; 2016 год., 2019 год.

Предмет на протестиране по настоящото дело са разпоредби на подзаконов нормативен акт - Наредба на Общински съвет – Раднево. Оспорването или протестирането на акта по съдебен ред, съгласно чл.187, ал.1 от АПК не е обвързано с преклузивен срок, а съгласно чл.186, ал.2 от АПК по отношение на прокурора, подал протеста е налице активна процесуална легитимация. Предвид това протеста е процесуално допустим.

Съдът, след като разгледа поотделно и съвкупност наведените с протеста основания, намира за установено от фактическа страна следното:

Общинските съвети като органи на местното самоуправление на територията на съответната община решават самостоятелно въпросите от местно значение, само в случаите, в които законът им е предоставил в такава компетентност. По силата на чл.76, ал.3 от АПК общинските съвети издават нормативни актове, с които уреждат съобразно нормативните актове от по-висока степен обществени отношения с местно значение. Към момента на приемане на процесните текстове от Наредбата - 27.02.2008 год., действа и разпоредбата на чл.8 от Закона за нормативните актове /ЗНА/, съгласно която всеки общински съвет може да издава наредби, с които да урежда съобразно нормативните актове от по-висока степен, неуредени от тях обществени отношения с местно значение. Съгласно действащата към момента на приемане на Наредбата редакция на чл.21, ал.1, т.7 от ЗМСМА общинският съвет приема размера на местните такси. Следователно общинските съвети, като органи на местно самоуправление, разполагат с компетентност да определят размера на местните такси. Всички актове на общинския съвет се довеждат до знанието на населението чрез средствата за масово осведомяване и/или чрез Интернет.

Така установената фактическа обстановка мотивира следните правни изводи:

След като е сезиран с оспорване, при служебния и цялостен контрол върху законосъобразността на протестираните разпоредби на Наредбата, съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, приложима субсидиарно по силата на чл.

196 от АПК, съдът провери най-напред тяхната валидност. Това се налага поради служебното начало в административния процес, съгласно принципа за това, въведен с нормата на чл. 9 от АПК.

Наредбата е подзаконов нормативен акт, съдържащ правни норми, които създават общозадължителни правила за регулиране на обществени отношения на територията на съответната община, като засяга неограничен брой адресати /чл.7, ал.2 от ЗНА и чл.75 от АПК/. Такива актове общинските съвети са компетентни да издават, когато това е предвидено от Конституцията или от закон /чл.2 от ЗНА, чл. 76, ал. 1 от АПК/, като уреждат с тях съобразно нормативните актове от по-висока степен обществени отношения с местно значение – чл. 8 от ЗНА.

Наредбата за определянето на местните данъци на територията на Община Раднево е нормативен административен акт, приет от компетентния за това орган – Общински съвет Раднево с изискуемото се мнозинство. Съгласно чл.9 от Закона за местните данъци и такси Общинският съвет приема наредба за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги, каквото хипотеза е налице в случая.

С разпореждане от 24.02.2020 год., съдът е указал на ответника да представи пълната административна преписка по приемането на наредбата, включително и доказателства за спазването на чл.26 от ЗНА. С писмо изх.№47/17.03.2020 год., е изпратена цялата преписка по приемането на Наредбата. При проверка на преписката съдът установи, че са приложени доказателства относно приемането на измененията на Наредбата през 2016 год. и 2019 год., като не са представени доказателства относно първоначалното приемане на Наредбата през 2008 год. Доколкото оспорените разпоредби са приети именно с това решение, с изключение на разпоредбата на чл.63, ал.2 в оспорената частта, което е прието с решение през 2016 год.

С оглед на гореизложеното съдът намира, че при приемането на оспорените разпоредби чл.32, ал.4, чл.41, ал.8 и чл.52, ал.1, т.4 не са спазени изискванията на закона, по специално на чл.26 от ЗНА. Не е приложено и самото решение за приемането на Наредбата, но доколкото на сайта на Община Раднево се съдържат всички решение на Общинския съвет от 2005 год., до настоящия момент, съдът констатира, че действително с решение №84 от протокол №7/28.02.2008 год. е приета Наредбата - <https://radnevo.bg/new/assets/Obshtinski%20syvet/Resheniq%20na%20Obshtinski%20Savet/2008/28-02-08.pdf>. Видно от сайта, решението е прието със 17 гласа „за“ и трима въздържали се, от 20 присъствали общински съветника, от общ брой също двадесет. Това

предполага, че наредбата е прието с необходимото мнозинство и при необходимия кворум.

Що се отнася до оспорената разпоредба на чл.63, ал.2 от Наредба за определянето на местните данъци на територията на Община Раднево, е приета с Решение №302 от 21.09.2016 год., взето с протокол №19 на Общински съвет гр. Раднево от 21.09.2016 год.

По делото е приложено предложение до Общински съвет гр. Раднево от д-р Теньо Тенев – Кмет на община Раднево /лист 44/ с изх.№00-08-0217/31.08.2016 год. и с вх.№0287/09.09.2016 год., относно приемане на Наредба за изменение и допълнение на Наредбата за определянето на местните данъци на територията на Община Раднево. Проекта за изменение е обнародван на сайта на Община Раднево на 30.08.2016 год. и видно от извършената справка в действащия сайт на Община Раднево - [https://radnevo.bg/assets/Normativni%20dokumenti/Proekti na normativni dok/2016/Proek%20NMDT%202016.pdf](https://radnevo.bg/assets/Normativni%20dokumenti/Proekti%20na%20normativni%20dok/2016/Proek%20NMDT%202016.pdf). В проекта са посочени мотивите които налагат изменението на наредбата, целите ѝ, финансовите средства за прилагането ѝ, както и очакваните резултати. Направен е анализ и за съответствието с правото на ЕС. В проекта също така се съдържат правните и фактическите основания за приемането на наредбата, както и адресите на които може да се правят становища и предложения, респективно датата на заседанието на Общинския съвет, на която ще бъде дебатиран проекта.

От приложената по делото преписка не е представен Акт за непостъпили възражения и изобщо липсват доказателства в тази насока. Съгласно чл.26, ал.5 от ЗНА след приключването на обществената консултация по ал.3 и преди приемането, съответно издаването на нормативния акт, съставителят на проекта публикува на интернет страницата на съответната институция справка за постъпилите предложения заедно с обосновка за неприетите предложения. Когато съставителят на проекта е орган на изпълнителната власт, публикуването на справката се извършва едновременно и на Портала за обществени консултации. Ответникът не е ангажирал доказателства за проведена обществената консултация, както и за публикуване на интернет страницата на институцията справка за постъпилите предложения, а както бе посочено по-горе не става ясно дали такива са постъпили.

Задълженията по чл.26 и чл.28 от ЗНА са императивно предвидени с оглед гарантиране принципите на обоснованост, стабилност, откритост и съгласуваност, и тяхното нарушаване представлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила, което е достатъчно основание за отмяна на протестираните текстове на Наредбата.

На 21.09.2016 год. е проведено заседание на Общински съвет - Раднево при кворум 20 общински съветника при общ брой на съветниците - 20. На заседанието с Решение №302 Общински съвет - Раднево с 20 гласа „за“ е приел Наредба за изменение на Наредбата за определянето на местните данъци на територията на Община Раднево. При така установеното, съдът намира, че при приемането на оспорената разпоредба на чл.63, ал.2 от Наредбата, отново не е спазена процедурата по нейното приемане.

За пълнота на мотивите съдът счита, че следва да изложи и съображения относно съответствието на оспорените текстове с материалноправните разпоредби.

По отношение на чл.32, ал.4 от Наредбата:

Разпоредбата на чл.32, ал.4, предвижда, че алинея 1 не се прилага за моторни превозни средства, внесени в страната като нови, като ал.1 определя обектите, които подлежат на облагане с данък - имуществата, придобити по дарение, както и недвижимите имоти, ограничените вещни права върху тях и моторните превозни средства, придобити по възмезден начин. Съгласно изложеното в протеста тази норма противоречи на нормата на чл.44, ал.4 от ЗМДТ, според която алинея 1 не се прилага за моторни превозни средства, придобити преди първоначалната им регистрация за движение в страната /в сегашната му редакция/. В редакцията към датата на приемане на наредбата, законовата разпоредба е е предвиждала необлагане на МПС, които не са регистрирани в страната. Налице е пълна идентичност между текстовете на чл.32, ал.2 от наредбата и чл.44, ал.1 от закона. Разликата е в приетите ал.4. Очевидно, че такова протворечие е налице, тъй като закона не борави с термина внесени в страната като нови. Не е налице е дадена дефиниция на това определение използвано в наредбата, което очевидно не съответства нито на моторни превозни средства, придобити преди първоначалната им регистрация за движение в страната, нито на МПС, които не са регистрирани в страната. Налице е неяснота в приетата норма, поради което и не е възможно осъществяването на адекватен съдебен контрол от една страна, а от друга създава неяснота и възможност за субективност при прилагането ѝ.

По отношение на чл.41, ал.8 и ал.9 от Наредбата:

Разпоредбата предвижда данъкът за специализирани строителни машини (бетоновози, бетон-помпи и други), автокранове, **специализирани ремаркета за превоз на тежки или извънгабаритни товари** и други специални автомобили, без тролейбусите, е в размер от 50.00 лв., а в алинея 9, е определен данъкът за автокранове с

товароподемност над 40 тона, специализирани ремаркета за превоз на тежки или извънгабаритни товари с товароподемност над 40 тона е в размер на 100,00 лв. Същите са оспорени частично, в маркираната им части. Така разписаните разпоредби на подзаконовия нормативен акт са в противоречие с действащите редакции на разпоредбите на чл. 55, ал. 8 и ал.9 от ЗМДТ, която предвижда, че общинският съвет определя с наредбата по чл.1, ал.2 данъка за специализирани строителни машини (бетоновози, бетон-помпи и други), автокранове и други специални автомобили, без тролейбусите, и данъка за автокранове с товароподемност над 40 тона. В случая с последните редакции на чл.55, ал.8, и ал.9 от ЗМДТ е отпаднало изчерпателното описание на специализирани ремаркета за превоз на тежки или извънгабаритни товари, което налага извода, че към момента подзаконовия акт е в противоречие с действащия материален закон, който урежда тази материя.

По отношение на чл.52, ал.4 от Наредбата:

Разпоредбата на чл.52, ал.1 от наредбата, предвижда, че данъчно задължените лица, които използват работно място за обучение на чираци по смисъла на Закона за занаятите и извършват патентна дейност от посочените в т. 10, 12 и 13 на приложение №4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответното работно място; намалението се ползва, при условие че към декларацията по чл.53 е приложено копие от удостоверението за вписване в регистъра на чираците, издадено от съответната регионална занаятчийска камара. Разпоредбата е оспорена само в частта по т.12 и 13.

Съгласно чл.61м, ал.1, т.4 от ЗМДТ данъчни облекчения имат лицата които използват работно място за обучение на чираци по смисъла на Закона за занаятите и извършват патентна дейност от посочените в т. 10 от Приложение № 4 към Глава II раздел IV от ЗМДТ. Нормата е изменена през 2011 год., след приемането на оспореният текст. Съгласно чл.192а, изречение второ, съответствието на материалния закон се преценя към момента на постановяване на съдебното решение. След като в оспорената разпоредба се сочат данъчни облекчения и за лицата които извършват патентна дейност от посочените в т. 12 и т. 13 от Приложение №4 към Глава II раздел IV от ЗМДТ се явяват основателни доводите на оспорващия, че приетата и оспорена разпоредба е в противоречие с разпоредбите на ЗМДТ и по специално на чл.61м, ал. 1, т.4 от ЗМДТ. С оспорената разпоредба Общинският съвет Раднево е разширил кръга на лицата, ползващи данъчни облекчения, осъществяващи патентна дейност освен

тези по т.10, е предвидил такива данъчни обелкчения и за тези, включени по т.12 и т.13 от Приложение №4 от ЗМДТ, което е в противоречие с цитираната разпоредба на ЗМДТ. Възприемайки подхода да „разшири“ кръгът на лицата, които се ползват от преференцията, включвайки и тези, които предоставят козметични услуги, поставяне на татуировки, маникюр и педикюр е незаконосъобразно.

По отношение на чл.63, ал.2 от Наредбата:

Нормата предвижда, когато действието на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници бъде прекратено през течение на годината, от платения годишен данък се възстановява недължимо внесена част, определена по следната формула: $\text{НВДТПП} = \text{ПГДТПП} \times \text{БМ}/12$, където НВДТПП е недължимо внесена част от данъка върху таксиметров превоз на пътници за текущата година; ПГДТПП е платеният годишен данък върху таксиметров превоз на пътници за текущата година; БМ е броят на месеците от текущата година, следващи месеца на прекратяване на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници. 2016 год. Оспорването е само в частта на предвидената формула.

В разпоредбата на чл. 63, ал. 2 от общинската наредба е представена формула, по която се изчислява недължимо внесена част от платения годишен данък върху таксиметров превоз на пътници за текущата година - това е частното на произведението от платения годишен данък върху таксиметров превоз на пътници за текущата година с броя на месеците от текущата година, следващи месеца на прекратяване на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници и /разделено на/ числото 12. Възприетото разрешение драстично се различава от текста на чл.61ч, ал.2 от ЗМДТ в сегашната му редакция, а както бе посочено по-горе, съответствието на подзаконовия нормативен акт с материалния закон се преценя към датата на постановяване на решението. Без да се влиза в подробности следва да се посочи, че така възприетия подход предполага възстановяване на значително по-малка сума от дължимата на правоимащите данъкоплатци.

Съгласно чл.7, ал.2 от ЗНА наредбата е нормативен акт, който се издава за прилагане на отделни разпоредби или подразделения на нормативен акт от по-висока степен. Разпоредбата на чл.15, ал.1 от ЗНА въвежда императивното изискване за съответствие на нормативният акт на Конституцията и на другите нормативни актове от по-висока степен. Видно от Наредбата, същата е издадена на основание чл.9 от Закона за

местните данъци и такси, поради което следва да съответства изцяло и на него, тъй като е нормативен акт от по-висока степен.

При този изход на спора, на основание чл.143, ал.1, вр. чл.196 от АПК, основателно е искането на протестиращия за присъждане в негова полза на направените по делото разноски – 20.00 лв. такса за съобщаване на оспорването в ДВ, платими от ответника.

Водим от горните мотиви, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по протест на прокурор в Окръжна прокуратура разпоредбите на чл.32, ал.4; чл.41, ал.8 в частта „специализирани ремаркета за превоз на тежки или извънгабаритни товари“ и ал.9 в частта „специализирани ремаркета за превоз на тежки или извънгабаритни товари“ , чл.52, ал.1, т.4 в частта „т.12 и т.13“ чл.63, ал.2 в частта „НВДТПП=ПГДТППхБМ/12, където НВДТПП е недължимо внесена част от данъка върху таксиметровия превоз на пътници за текущата година, ПГДТПП е платеният годишен данък върху таксиметров превоз на пътници за текущата година, БМ е броят на месеците от текущата година, следващи месеца на прекратяване на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници“ от Наредба за определянето на местните данъци на територията на Община Раднево, **като незаконосъобразни.**

ОСЪЖДА Общински съвет Раднево, представляван от Председателя д-р Румен Йовчев да заплати на Окръжна прокуратура Стара Загора, представлявана от Административният ръководител Дичо Атанасов сумата от 20.00 /двадесет/ лв. представляваща направени разноски по делото.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред ВАС.

След влизане в сила решението да се обнародва по начина, по който е обнародвана Наредба за реда за учредяване на търговски дружества и за реда за упражняване на правата на собственост на общината в общинските търговски дружества.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.